

Shrnutí

Tato práce se zabývá možnostmi interpretace textů právních předpisů autentických ve více než jednom jazyce a pokouší se o analýzu přístupů použitelných při řešení rozporů mezi jednotlivými jazykovými verzemi.

Práce je rozdělena na pět kapitol. První kapitolou je úvod do problematiky. V něm je nastíněn důvod existence multilingválních právních textů a je vymezena oblast, která bude zpracována v následujících kapitolách.

Druhá kapitola je věnována jednotlivým metodám interpretace, rozeznávaných právní doktrínou. S ohledem na téma práce jsou interpretační metody rozděleny do dvou skupin dle způsobu přístupu k nalézání právní normy a obsahu předpisu. V první sekci jsou rozebrány metody založené na textu právní normy. Těmi jsou lingvistická, logická a systematická metoda. Druhá sekce přibližuje metody založené na hledání účelu a smyslu úpravy. Do této kategorie patří metoda teleologická, historická a komparativní, jakož i modifikace teleologické metody, užívané především v mezinárodním a evropském právu. Ve třetí sekci jsou rozebrána jednotlivá východiska volby primární výkladové metody s ohledem na cíl výkladu.

Třetí kapitola se zabývá možnostmi interpretace v mezinárodním právu veřejném. Ve čtyřech sekcích je přiblížena problematika mezinárodních smluv s ohledem na režim, jímž se řídí. Hlavní pozornost je přitom věnována Vídeňské úmluvě o smluvním právu z roku 1969, která poskytuje základní vodítka pro interpretaci mezinárodních smluv autentických ve více jazycích. Podrobně jsou rozebrány články 31, 32 a 33. Jsou také nastíněna základní východiska pro předcházení rozporům, jakož i jejich případné řešení.

Kapitola čtvrtá je věnována Evropské unii a jejímu multilingválnímu charakteru. V sekci jedna je podán výklad příčin a důvodů pro nutnost existence multilingvality v EU. Důraz je kladen především na charakter této mezinárodní organizace *sui generis* a její historický vývoj. Ve druhé sekci jsou vysvětleny specifické metody a vlivy, které hrají důležitou roli pro rozhodování SDEU v případech multilingválních textů. Postupně jsou ro-

zebrány metody užití preambulí při interpretaci, úprava multilingvality v jednotlivých nařízeních, rozsudek C.I.L.F.I.T. jakožto základní bod pro řešení rozporů plynoucích z multilingválních textů, autonomní výklad SDEU a srovnávací jazykový výklad. V sekci tři jsou rozebrány jednotlivé výkladové metody, užívané SDEU při rozhodování o jazykových rozporech s ohledem na doktrinální dělení interpretačních metod. Jsou analyzovány nejčastěji užívané postupy a na základě nich predikován vhodný postup při interpretaci nejasných multilingválních textů.

Kapitola pět obsahuje závěr, který je věnován shrnutí výsledků práce a rozboru postupu interpretace multilingválních právních textů. Jelikož je zdrojem rozporů při interpretaci právních textů autentických ve více jazycích právě text sám, je nutné zpravidla přistoupit k využití interpretačních metod založených na hledání účelu a smyslu právních norem. Jako možné východisko připadá v úvahu postupné užití výkladových metod dle prokazatelnosti výsledků, tedy od metod, které poskytují výsledek s nejvyšší mírou spolehlivosti, postupně až k metodám stavějícím na nepřímé rekonstrukci smyslu a účelu.